

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Komünist

KÖZ

**Gezi'den Kobaneyle Dayanışma
Eylemlerine
Cizreden Cerattepe'ye
Bursa'dan Zonguldağa
Patates Üreticilerinin
Protestolarından
Kilislilerinkine
Bütün Mücadeleleri Buluşturalım
Erdoğan/AKP
Saltanatını Yıkalım !**

1 Mayıs Sendikal Değil Siyasal Mücadele Günüdür

1 Mayıs uzun zamandır sendikal sorunlarla ilgili ve sendikacıların ön ayak olmasını gerektiren bir gün olarak anlaşılmaktadır. Oysa 1 Mayıs'ın 1 Mayıs olmasına yol açan gelişmeler 19. Yüzyılın büyük bir bölümüne damga vuran siyasal mücadelelerdir. O zaman 8 saatlik iş günü için başlayan mücadeleler bu hedefleri nedeniyle neredeyse herkes tarafından sanki sendikal bir mücadele konusuymuş gibi algılanır ve öyle anılır. Bu nedenle de 1 Mayıs eylemlerinin sorumluluğunun sendikal örgütlenmelere ve onların yöneticilerine düştüğünü sanıp onlara havale etmek isteyenler az değildir.

Oysa 1 Mayısın bir mücadele günü olarak emekçilerin tarihinde yerini almasını sağlayan gelişmeler doğrudan doğruya hükümetleri hedef alan ve dünya çapında gelişen siyasal bir mücadeleyi ifade eder. 8 saatlik iş günü mücadelesi ne 19. Yüzyılda ne de sonrasında sendikal bir mücadelenin konusu olmamıştır ve öyle gelişmemiştir. Doğrudan doğruya hükümetleri hedef alan ve o nedenle de çoğu zaman hükümetlerin sert baskı tedbirleriyle ve katliamlarla önlemeye baskı altında tutmaya çabaladığı mücadelelerin ürünüdür 1 Mayıs.

Öte yandan bu zengin ve oldukça yüklü geçmişi nedeniyle 1 Mayıs'ları anma günlerine çevirme eğilimi de yaygın bir eğilimdir. Oysa anma vesilesi yapılanlar kim olurlarsa olsunlar esasen uğruna mücadele ederken düştükleri siyasal hedefleriyle hatırlanmalıdır. Onları böyle anmak için de en doğrusu onlar gibi emekçilerin ve ezilenlerin gündemlerinde olan somut siyasal sorunlara karşı somut siyasal taleplerle mücadele etmektir.

Bu nedenle 1 Mayıs'lar dünyanın her yerinde emekçilerin siyasal mücadelede ön aldığı ve gündemdeki temel siyasal sorunun çözülmesi için mücadeleyi büyütmek üzere sokağa çıktığı siyasal eylem günleri olmalıdır.

2016'da yaşadığımız topraklarda bütün siyasal sorunların düğümlendiği sorun: Cizre-Yüksekova hattında Erdoğan'ın bir türlü kökünü kazıyamadığı kitlesel başkaldırısı ezmek için sürdürülen misli görülmemiş katliamlarla süren iç savaştan Çocukların cinsel istismarına, kadın cinayetlerine, çevreye yönelik saldırılara; Taşeronlaşma kısırcasında sömürülen emekçilerden en büyük sanayi kuruluşlarındaki sendikal işçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılara kadar bütün gerici saldırıların koruyucusu ve kışkırtıcısı, kışkırtıcı olmadığı zaman da bizzat faili olan Erdoğan/AKP hükümetinin alaşağı edilmesi sorunudur.

Bir yandan Gezi Ayaklanması, 6-7 Ekim Kobane ile Dayanışma eylemleri; Cizre-Yüksekova'da iç savaş saldırılarına karşı bastırılmayan başkaldırı;

Cerattepe'den otomotiv işçilerinin eylemlerine, taşeronlaşmaya karşı mücadelelerden patates üreticilerinin protestolarına, en son Kilis'teki Isid saldırılarının önünü açmaya devam eden hükümete karşı protestoların sürdüğü koşullarda AKP/Erdoğan hükümeti gerilemeye devam etmektedir.

Geriledikçe daha da gericileşmektedir.

Dünya âlem görmekte ve bilmektedir ki bu gerici hükümetin bir zamanki hamileri ve/veya ortakları da bu başına buyruk diktatörlükten kurtulmak için adımlar atmaktadır, fırsat kollamaktadır. Böyledir diye Erdoğan/AKP gericiliğinin onun eski ortakları ve hamileri tarafından yıkılmasına seyirci kalmak emekçiler ve ezilenler açısından daha beterine maruz kalmaya varacaktır.

Bu kısır döngüden kurtulmanın yolu her adımda daha da gericileşen ve her gün ipliği daha fazla pazara çıkan bu gericiliğe karşı mücadelenin önderliğini üstlenmek ve bu gericiliğe son vermek üzere ön almaktır.

Bu bilinçle 2016 1 Mayısı Erdoğan/AKP gericiliğine karşı topyekûn bir mücadelenin tetikleneceği bir başlangıç günü olmalıdır.

Bu amaçla yaşadığımız toprakların her yerinde emekçilerin ve ezilenlerin AKP gericiliğine karşı farklı taleplerini farklı mücadele yöntemlerini bir ayrılık bahanesi yapmadan topyekûn bir başkaldırının tetikleneceği bir mücadele gününde birleşmek amacıyla alanlara çıkılmalıdır.

1 Mayıs 2016'nın hak ettiği gibi bir mücadele günü olmasının koşulu o günün akşamı sona erecek bir mücadele günü olmasıyla yetinmemeyi gerektiriyor.

2016 1 Mayısı 1 Mayıs hazırlıklarından başlayıp ertesinde büyüterek ve yayılarak süren bir mücadelenin başlangıç günü olmayı hak ediyor.

Ancak bu takdirde, 1 Mayıs 2016 günü Erdoğan/AKP gericiliğine karşı bir başkaldırının başlangıcı olduğu takdirde, emekçiler ve ezilenler sadece bu gericiliğin bütün mağdurlarına ve kurbanlarına karşı ödevlerini yerine getirmiş olmakla kalmayıp kendilerinin ve çocuklarının geleceğini kurtarmak için de bir adım atmış olacaklardır.

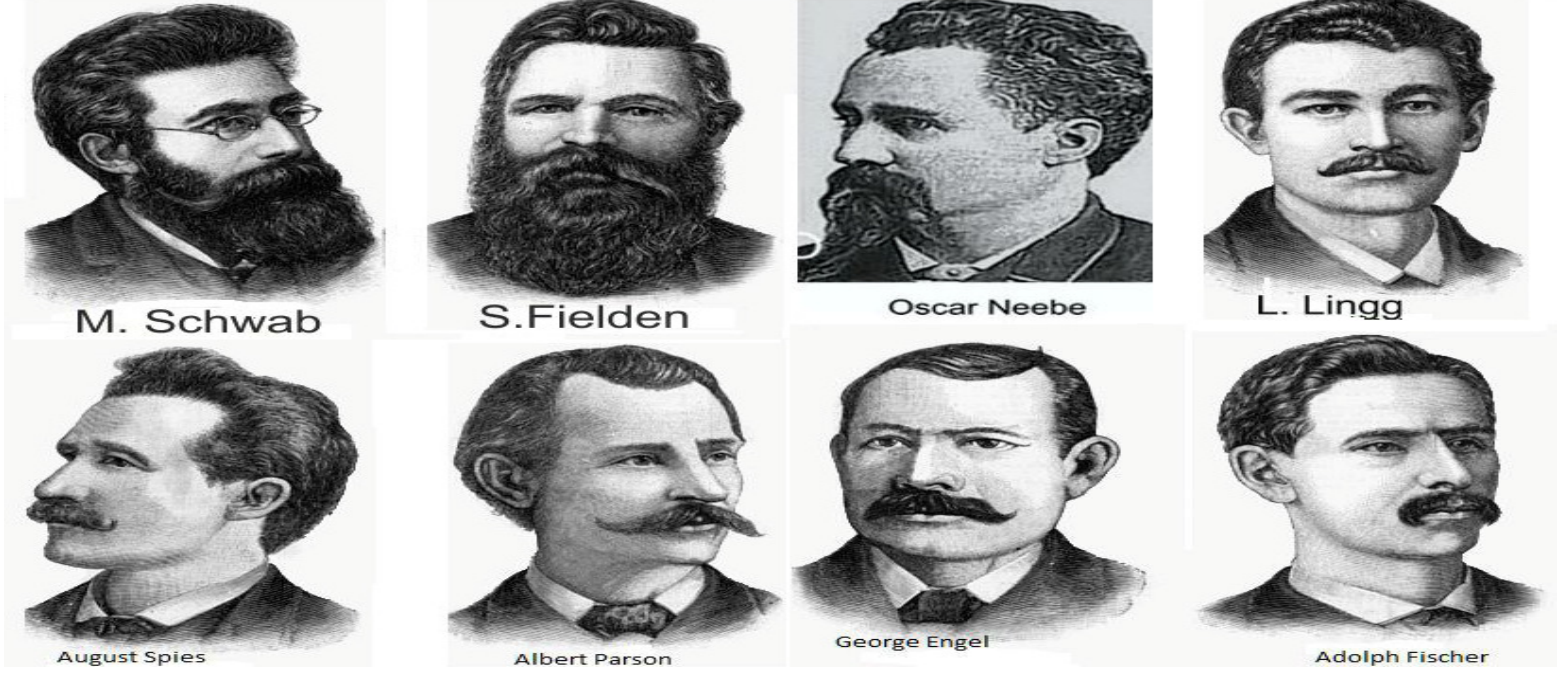
Ancak bu takdirde Yaşasın **1 Mayıs / Biji Yek Gulan!** diye gururla haykırabilme hakkını elde edeceğiz.

Bu bilinçle 2016 1 Mayısı ve 1 Mayıs'ı takip eden günlerde artarak devam edecek topyekûn ve kitlesel bir başkaldırının başlangıç günü olması için 1 Mayıs alanlarına çıkılmalı 2016 1 Mayısı Erdoğan'ın ve AKP'nin gerici saltanatının günlerinin sayılacağı bir mücadelenin başlangıç günü olmalı.

Yaşasın 1 Mayıs! Biji Yek Gulan!

1 Mayıs'ın 1 Mayıs Olmasını Sağlayan Şikago'lu Devrimciler

Ne İçin Nasıl Mücadele Ediyordu?

1 Mayıs'ı (sırf 8 saatlik iş günü için mücadele olmasından ötürü) sendikal bir eylem ve sendikacıların öne çıktığı bir eylem gibi gösterme gayretleri de ayrı bir sorundur. 1 Mayıs'ın 1 Mayıs olması elbette 8 saatlik iş günü mücadelesiyle ilgilidir. Ama bu günün ortaya çıkmasına damga vuranların «uslu», «masum» işçiler, münhasıran sendikal mücadele içindeki militanlar olduğu asla doğru değildir.

Bu nedenle o günün ortaya çıkmasına vesile olan ünlü «Şikago'lu 8'leri» anmak ve onların aslında ne tip militanlar olduğunu 1 Mayıs'ı ehlileştirmek isteyenlere hatırlatmak da bir ödev olsa gerektir. Onların savundukları görüşler ve yöntemler bir yana, amaçlarının ve yönelimlerinin politik olduğu apaçıktır ve onlarla hemfikir olmasak da Parsons, Spies, Lingg ve diğerlerini oldukları gibi anmak da komünistlerin ödevleri arasında olmalıdır.

1 Mayıs'ın simgesi olan 8 Şikagolu devrimci polisin 8 saatlik iş günü için sürdürülen Şikago McCormick Harvester fabrikasındaki greve saldırarak grevcilerin bazılarını katletmesini protesto etmek üzere 4 Mayıs 1886 günü Hay Market (Saman Pazarı) meydanında düzenlenen mitingin örgütleyicileriydi. O mitingde polisin dağılmakta olan göstericilere saldırdığı sırada nereden geldiği bilinmeyen bir bombanın atılmasıyla ölen polislerin öldürülmesinden sorumlu tutuldular ve bu nedenle mahkum edildiler. Beşi, Albert Parsons, August Spies, Adolph Fischer, George Engel, Louis Lingg, Michael Schwab ve Samuel Fielden idama mahkum edildi. Oscar Neebe 15 yıl hapse mahkum edildi. Michael Schwab ve Samuel Fielden'in cezaları ömür boyu hapse çevrildi. Lingg infazın arefesinde kendi kaderini kendi elleriyle tayin etmek üzere yanında sakladığı puro kisvesi altındaki patlayıcıyla intihar etti. Diğer dördü 11 Kasım 1887 Cuma günü idam edildi.

O Güne «Kara Cuma» dendi

Onlar 8 saatlik iş günü mücadelesinin sadece patronlarına karşı sendikal bir mücadeleyle kazanılamayacağını bilincinde olan devrimcilerdi. Bu nedenle asıl mücadelenin hükümete karşı yürütülmesi gerektiğinin bilinciyle hareket ettiler ve kendi bildikleri ve benimsedikleri yöntemlerle bu mücadeleye giriştiler. Hükümet de onları bu nedenle cezalandırdı.

Hepsi neden yargılandıklarının ve hangi suçtan ötürü cezalandırılacaklarını biliyorlardı. Her biri sosyalizmi veya anarşizmi savunduklarını gururla savundu ve bunun için ölmeye hazır olduklarını bildirdi.

Mahkemenin kendilerinin üzerine atmak istediği bomba atma eylemiyle ilişkileri olmadığını söyledi her biri; oysa bazıları Örneğin Parson bomba patladığında alanda değildi, bazıları o alana hiç gitmemişti bile.

Spies « Bizim sükutumuzun bugün boğazladığınız seslerden daha kuvvetli olacağı gün gelecek» demişti.

Öyle oldu. O günden beri onların uğruna mücadele ettikleri ücretli kölelik mücadelesine son vermek için sermayenin hükümetlerine karşı yürütülen mücadeleler artarak sürdü sürüyor.

Anılarına sadık kalmak için bu mücadeleyi aynı kararlılıkla ve daha güçlü bir biçimde sürdürmek borcumuzdur.